

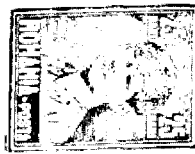
administrația:

ocazară Oradea,

Cluj-Gherla

Dlul Dr. Lazăr Nichi, directorul
Palatului Cultural

Arad

Căminul

Guvernul dorește ca serbările unirii
să fie o măreață manifestare națională...... Ajută-ne Sfinte Dumnezeule și
unește-i pe toți acei ce au un suflet
românesc!...

socialle!

ile noastre politice
opuri în principiu,
ate, — în fața
ile — fac în jurul
vorbe mari, făgă-
expresii sonore...
poate să fie și
i până acum totuși
se arate — simțul
simț în care să
filul și perspectiva
dătorul, — ci acți-
acomodată timpu-
nației dominante.
itice din alte țări
particularități opuse
ătoare, căci rasele
rități, datorite cli-
mărilor interne, par-
odată nesocotite
pot arde și di-

ă a carii fertilitate
n orice domenii a
— azi se compro-
ironic al desbină-
să și intransigența
personale politice,
n călcarea limbajul
Academie.

sau concluziuni, cum
imiji, sunt: — Fie-
zian, care are cunoscut
ian — se crede în-
rte în sân — prin
un ma. dat de
altădată pe vremea
când orice soldat
știa un boston de

ică poate că sunt
că noi spectatorii pe
ra se fac experien-
în obișnuit să nu mai
os mișcările și evo-
persiflăm adevărul
une a fi ceace nu
arte o să zică — și
ur prefinde obiectivi,
ul după cum este
tot așa de bine poate
critic, sau cu dorul
.. Și poate datorită
ții, emanate la dife-
dela cei interesați,
subtil, numai poate
cea bruscantă și
pe creator la jilava...
ocuri ospitaliere!...
ultera natura...
floarea se nclină
și ruginit, iar cetățea-
tă'n glugi speranța
pulberate de mult...
ăzită sau plin de no-
ustată deceptia vieții
t multe și nu poate

Robi în mâinile dușmanului

Amintirile unui ofițer român de rezervă, fost prizonier în Bulgaria

II.

Ajunși în noua noastră reședință, suntem obiect de mare atenție a unui ofițer bulgar din Silistra. Vorbește și românește și ne promite: că va fi om cum se cade. Curând, însă, își dă... arama pe față. După întâzieri obicinuite prin cărciumi, simpaticul camarad apare în modestele noastre închisori: magazii sau grajduri... unde, ne face complimente foarte grațioase. El ține, să ne arate, că, Silistra lui, a redevenit bulgărească și că, românii vor plăti de data asta toate „cocoșkite“-le mâncate în 1913. Gândul necunoscutului ne frământa mințile. Bulgarii, mari diplomați din fire, nu cutează să

uita nimic. Făgăduiala dată, nu-mai e ca altă dată, — datoric curată. Pe mesele cetățenilor stau și-acum promisiunile neîndeplinite. Nectarul vieții a devenit o glumă banală.

Alphonse Daudet, are în „*Scrisori din moara mea*“ o poveste cu omul care avea creierul de aur. Din acel creier a tot împărțit la toți cei ce l-au solicitat, până ce într-o zi a rămas fără creier și mort...

Politica noastră, va cere poate mereu votul cetățeanului, în schimbul căruia face promisiuni ilogice, cari contrazic legile sociale, și când nu vor putea satisface nimic din cele ce-au promis altă dată cu atâta largheț, se vor vedea în fața neantului bizar, feeric, care le va pune întrebarea: ce-i mai bine acum, să se fi născut sau nu?

Toate țările au trecut prin crize sociale, crize cari în furia lor n'au ales cine-i vinovatul și cine nu; la noi asemenea crize va fi moartea sigură a unui regim, a unei organizațiuni create pe premise false.

A se îndrepta un lucru, nici odată nu-i prea târziu. E vremea ca cei ce au răspunderea și și-au dat cuvântul în fața cetățenilor cărora le-au cerut puterea, să ia seama când încă nu-i prea târziu. ca nu cumva abisul să-i înghită pentru o rușinoasă acuzare... iar noi cei mulți, să nu fim nevoiți să zicem ca Virgilius „*Timeo Danaos et dona ferentes*“.

Mephistophel

ne spună, care este porunca de sus, privitor la rostul nostru într-o localitate așa de îndepărtată lipsită de orice importanță. Prin ștafete binevoitoare din populația civilă, cu care puteam schimba câteva vorbe pe ascuns, aflasem, că bulgarii vor să facă șosele cu ofițerii români prizonieri. Deși ne puteam aștepta la orice măsuri lipsite de rațiune și mai ales de bună intențiune, dela stăpânii noștri, totuși, între ofițeri se formase un paternic curent de opunere, sub orice risc, la îndeplinirea unei răzbnări atât de mârșave.

În timpul celor șase zile de adăstare în adăposturile noastre lipsite de lumină și de orice urmă de igienă, în care timp, sufeream și de foame și de sete, un interesant eveniment s'a întâmplat la grupa celor o sută în care soarta mă vărșe.

Stăpâna grajdului în care găzduiam avea o fată, eleva în clasă III de gimnaziu. Simplă și tăcută, ne da mult ajutor; ne făcea mămăligă și ne da lapte și apă, când sentinelele conveneau să se mai imblânzească. Mica eroină, a întrecut însă marginile curajului comun, când prin podurile caselor a pătruns la grupa de alături a altei sute de ofițeri, care suferea cele mai cumplite chinuri de foame și sete. Prin tavanul magaziei, polărită cu suflet de înger, scobora căldarea cu apă și pâine și potolea suferințele nefericiților camarazi. Am fost în delegația, care în secret i-a prezentat un ceasornic de aur, rămas ca prin minune în haine unui camarad. A refuzat însă darul, sub motiv, că, valoarea lui va putea potoli foamea multor oameni. Totuși i-l'am lăsat. Am aflat că nobila copilă, avea doi frați pe frontul dela Salonic și că, populația băștinașă, nu suferea ușor stăpânirea bulgarilor.

Atunci am înțeles și mai bine bunăvoința, ce ne arată populația civilă a bulgarilor macedoneni din locurile Pașmacliei. Înțâșarea chipului curat și portului lor înflorat avea tot caracterul descendenților din traco-romani. În special sănătatea, bunătatea și frumusețea femeilor și fetelor ne-a frapat și ne făcea să le asemănăm româncelor din jurul Sibiului.

Este sigur că admirabila nație și-a pierdut limba numai, fiind în prea strâns contact cu bulgarii și prea izolată de trunchiul copacului secular.

În sfârșit bulgarii s'au decis. Ei au hotărât, ca să pună pe români la lucru greu: să care piatră din carierele vecine, pe care să o maseze în lungul unei șosele. Într-o dimineață răcoroasă din Noembrie 1916, o gardă puternică ne despărțea o grupă de cincizeci oameni, din prima grupă de una sută. (În toatal erau patru sute în patru grupe.) După înfățișarea lor, bulgarii și mai ales camaradul Kircioff din Silistra, care avea acum comanda supremă a aplicării măsurilor de suplicii, am înțeles, că nouă ne-a fost dat prilejul să încercăm și să probăm, ceiace numai bulgarii, ba chiar nici ei nu știau bine, ce anume va trebui să facem. Plecăm în marș-marș, înconjuțați de sentinele, care-și făceau se vede curaj, descărcând focuri în jurul nostru. După 12 Km. de mers pe un drum pitoresc, de-alungul văiei

unei ape curgătoare line, încălzită de soarele binefăcător, iată-ne ajunși într-o mică localitate, cu case mici și murdare, în mijlocul căreia, o piață cu o fântână publică ne aștepta.

Ofițerul Kircioff nu se vede. Adjutantul său, nu plutonier cu pomete proeminente la Asparuch, strămoșul sfânt al bulgarilor, cu ochi nedefiniți, afundați, însă vioiu și cutezător, vine la grupa noastră și desparte cinci ofițeri, aflați mai la marginea grupei noastre. Între ei se găsea camaradul C. avocat în B. care cere sub-ofițerului să-i spună ce dorește. Acesta arată un grup de unelte, lopeți, roabe și târgi pentru transportat pietre și invită pe cei cinci să ridice uneltele. Tăcutul și bravul C. răspunde însă bulgarului, cu cele trei cuvinte, ce cunoștea: „Az ne rabotam. Az imâm ofițirtă!“ După o scurtă parlamentare și după refuzul camarazilor noștri de a ridica uneltele de lucru, bulgarii cu baionetele la arme se reped asupra celor cinci ofițeri nefericiți și-i lovesc fără milă. D. DRAGOȘ

(Urmează în numărul viitor)

ROMANȚA PAIAȚEI

FRATELII DINU MACEDONSKI

Și de's paioță și răd bine,
Eu mint atunci... mă mint pe mine!...
Capil sburdalnic și pribeag
Din vorbe făurind șirag
De perle scumpe — amăgitoare,
Din zori și până'n asfințit de soare
Eu răd mereu, dar răsul meu mă doare
Și sufletul mi-e sângerat floare!

Și de's paioță și răd bine,
Stingher, în nopțile senine,
Imi iau ghitara mea cu mine
Și uit de răsul cu suspine,
Și tremurând pe coarde, în surdina,
Visez la vre o imagină colombină,
Și mi-am făcut din vise, până'n zori,
Cel mai frumos și cel mai sfânt buchet de flori!...

Și de's paioță și răd bine,
In suflet port șiraguri de rubine,
Pe buze port șiraguri de topaze
Ce se revarsă'n binecuvântate raze,
Da'n ochii mei, sârmanii, ca două ametiste,
Eu port tristețea vieții cu gânduri și mai triste
Și ca să mi uit revolta de câte sufer eu,
Mi'nbrac sufletu'n alb și răd mereu, mereu!...

CONST. BARCAROIU

LISTA SĂPTĂMÂNII

— Soarele „cu
azi, dă, totuși, prilej
să-și reia faima de
mulată până la îmbul-
du-se gerul năpraznic
noapte, *chișasoanele*
și, și vesele, gângu-
„Jaj! nagyon szé-
fen“... „Mikor?“...
„nap délután 8 óra...“
Diferența este că,
ate ființele trăitoare
electricității și al
ului, convinse de
glezească: „timpul
roape roate, de astă-
hână în prezent, din
devenit *naclagos*“
Și niciuneia nu-i
toate că, dispărându-
urali din obraji sunt
ociu cu „rouge“. Ele
că, în sfârșit, au
și... numai au
de *necunoscut*...
EPOCA No. 17, anul
nonstrând admirabil
prin articolul: „O

crimă contra unității naționale“,
semnat de *d-I Scarlat Sc. Orăscu*,
cum se atentează împotriva dem-
nității națiunii majoritare din
această țară prin noua reforma
administrativă ce pregătesc unii
reprezentanți ai provinciilor alipite,
subliniază și faptul extrem de
dureros, că... „*în orașele de
peste munți, domni, conducători
ai românismului, cei cu progra-
mul dela Alba-Iulia, în casă și
între ei, vorbesc limba maghiară*“.

La această tristă constatare,
ținem să adăugăm și noi încă un
adevăr:

Pe vremea când frații noștri
erau sub dominație streină, —
aceiași pe cari îi vizează EPOCA,
— vorbeau mai puțin unguerește
decât azi. Cu toate că, erau obli-
gați, sub cunoscutele rigori hu-
nice, să vorbească numai limba
lui Atilla, cei ce țineau să-și
afirme demnitatea lor națională,
sufereau orice consecințe, dar
erau bravi români. Că, au fost și
atunci ca și astăzi și „coade de

topor“ ale vrășmașilor prigonitori,
majoritatea, însă, erau români
treji, animați numai de sentimente
calde patriotice.

Faptul că, pe vremea regimu-
lui strein atât frații din provinciile
transcarpatine, cât și cei de peste
Prut, nici nu voiau s'audă de
limba asupritorului și astăzi, când
nu mai le este impusă, unii
dintre dâșii o învață totuși,
pentru... „*fineturile*“ de cari
pomeneste EPOCA, în locul unei
limbi universale, nu însemnează
deci, că, *deprinderea e a doua
natură la individ*, nici că, *totul
pe lume e relativ*, — cum susține
Einstein, — și nici că, pe acei
frați cari se delectează cu limbile
aduse din buricul Asiei de stră-
moșii vecinilor noștri dela Vest
și Est, națiunea nu mai poate
pune nici o nădejde de acum și
în consecință, trebuie să-i lepă-
dăm la gunoi... Da! pe acei
ce și-au îmbibat sufletele numai
cu „știință“ și credinți streine,
ignorându-le pe cale strămoșești
s'au pus în serviciul cauzei streine,
fără îndoială, că, nu e sănătos
a-i mai tolera să propage dezor-

dinea și destrămarea unității națio-
nale. Ospicii avem destule și
dacă sunt neincăpătoare, se mai
pot înființa altele nouă... Pe cei
novici, însă, victimele deșănțatei
propagande subversive făcute de
„reformatori“, avem datoria a-i
readuce la matcă. Avem atâtea
căi și posibilități eficace, dar,
lipsește bunăvoința și hotărârea
celor cari poartă răspunderea
evenimentelor ce se scurg de
zece ani încoace și în detrimen-
tul consolidării reale sufletește a
neamului. Una dintre cele mai
nimerite căi și cu rezultat rapid
și pozitiv: OFENSIVA CĂRȚII,
indicată de toți românii conștienți,
ba, a și fost trâmbitată la un
moment dat de către acei cari
i-au înțeles rostul numai pentru
ca ocupându-se de ea, poate le
vor fi trecute numele la posteritate... însă, nu s'a făcut nimic
în realitate. Dar, nu numai atât,
chiar și unde s'a manifestat ini-
țiativa particulară, din lipsă de
solicitudine din partea oficialității
ca să nu spunem boicot, ea
a trebuit să înceteze a mai
activa, tocmai când începuse

să culeagă roadele. Totastfel se
întâmplă și cu presa. Câte încer-
cări frumoase nu și-au frânt ari-
pile avântului de stâncă nesimțiri
oficiale, care avea și are obligația
să vegheze și să ajute întemeie-
rea și consolidarea presei româ-
nești în provinciile alipite?

Basarabia n'are nici o foaie
românească, iar Bucovina, Ardea-
lul și Banatul abea patru coti-
diane, dacă mai apar zilnic:
„Glasul Bucovinei“ și „Gazeta
Transilvaniei“. În caz contrariu,
nu rămân decât două: „Patria“
— la Cluj — și „Renașterea
Română“ — la Arad — și... nici
zece foi săptămânale cu apariție
regulată. În schimb, minoritarii, au
mai multe cotidiane în cele patru
provincii pomenite decât avem
noi românii în întreaga țară. Este
rușinoasă această stare de fapt,
sau nu? Unde se duc atunci fon-
durile de milioane? Cine le
înghite? În primul rând presa
minoritară, pe urmă toți apașii
veniți din Capitală cu tot soiul de
recomandații și cărți de vizită și
excrocii ordinari locali. Căci este
o josnică excrocherie, indiferent

Recrutarea clasei 1930

Se aduce la cunoștință celor interesați că, în conformitate cu ordinul Ministerului de Războiu No. 7138/1929, operațiunile de RECRUTARE ale clasei anului 1930 vor începe în ziua de 15 Martie 1929, la Reședința Plășilor respective, iar la Oradea în Cazarma Pompierilor din Strada General Moșoiu, după cum urmează:

15-21 Martie 1929	Plasa Marghita
23-27	Săcueni
4-6 Aprilie	Sălard
8-15	Municipiul Oradea
16-19	Plasa Seleuș
21-25	Ceica
27-30	Vascău
2-8 Mai	Beiuș (și orașul Beiuș)
10-14	Ținca
16-18	Beiuș
20-25	Salonta (și orașul Salonta)
26-28	Cefa

Pentru susținerea drepturilor de amănare ca având frate sub drapel și dispense, tinerii vor produce actele prevăzute în instrucțiunile publicate și afișate în toate comunele.

Comandantul Cercului de Recrutare
Colonel

Melcescu
Șeful Bir. I Recr. Org.
Maior Iliescu

Banca Națională a României cumpără monede de aur românești și streine, pe cursurile afișate la toate sucursalele și agențiile ei din țară.

Primăria Municipiului Oradea

No. 4044/1929.

Publicațiune

Primăria Municipiului Oradea aduce la cunoștință generală că în ziua de 4 Aprilie 1929 orele 10-12 a. m. se va ține licitație publică cu termen redus de 30 zile prin oferte închise și sigilate, la sediul acestei Primării Etajul I. camera I pentru vinderea automobilului „Fiat” cu No. de ordine „Ord. 3.” proprietatea Primăriei.

Dispozițiile Art. 72-82 din legea Contabilității Publice a Statului sunt aplicabile acestei licitațiuni.

Condițiunile de licitare se pot vede zilnic la Serviciul Economic al Primăriei Etaj I. cam. No. 29. între orele oficiale.

Oradea, la 20 Febr. 1929.

Primăria Municipiului Oradea.

MARILE RESTAURANTE ROMÂNEȘTI

din ORADEA

Proprietar: Athanasie Lăzărescu

Cu toată criza acerbă ce bântuie cu furie, stagnarea complectă a afacerilor de tot felul și lipsa de credit; cu toate că, răvoitori, lipsiți de scrupul, mă bârfesc că ași fi în imposibilitate de a face față obligațiunilor și creanțelor comerciale inerente oricărei afaceri; pentru a lămuri și pe intriganți și pe o parte din creditorii mei care s'au lăsat târâți de minciunile de cafenea, expun situația întreprinderilor ce exploatează în localitate de la 15 Martie 1928 și până la 15 Februarie 1929:

ACTIV

Incasări brutto dela 8/XI.928.-15/II.929	Lei 827.166
Abonați la restaurant în cont curent . . .	80 600
Depozit în numerar la Uzina Electrică . .	8.000
Aconto la firma M. Reiss pentru mobilier nou	15.000
Chiria la Bristol dela 15/II — 1/VI.929. . .	27.500
Chiria la Cercul Militar-civil	8.000
Mărfuri în antrepozite: 180 sticle șampanie franceză și trei butoaie de vin de Dealul-Mare . .	85 000
Mărfuri în localuri . .	80.000
Inventar compus din Alpaca, cristalerie, argintărie porțelanărie, 2 bucătării complete cu vase de aramă emailate, mașini de gătit electrice, aranjamentele ambelor localuri, instalații de lumină electrică, mobilier și tot strictul necesar	550.000
	Lei 1,681.266

PASIV

Capital	Lei 283,470
Cheltuieli de regie: personal, impozite, întreținere, chirii, . .	423.320
Diversi creditorii cu plata zilnică și cu scadențe la 6 luni . .	523.000
Achiziționări de inventar, mobilier etc. . .	445.100
Cassa numerar	6.376
	Lei 1,681.266

Ambele localuri posedă brevete de licență nelimitate, proprii. La Bristol: în afară de restaurantul propriu zis mai este un apartament cu 7 încăperi, grădină de vară cu instalație și contract pe 5 ani a 130.000 lei anual.

La Cerc contract pe 2 ani. Regia zilnică 1650 lei.

Din această situație și din constatările ce se vor face de către cei interesați cărora le stau cu plăcere la dispoziție, se va vedea că, nu numai că nu sunt în încetare de plăci, ci, din potrivă, restaurantele mele se bucură de cea mai bună reputație, fiind frecventate de cea mai selectă clientelă și printre primele din Oradea care pot fi date ca model, atât din punct de vedere administrativ, preparațiuni și consumațiuni de primul ordin, servite stylat și cu prețuri modeste.

ATHANASIE LĂZĂRESCU
Str. Coșbuc No. 6.

Incorporarea călărășilor cu schimbul

Se aduce la cunoștința celor interesați că, incorporarea tinerilor din trupa cu

schimbul călare va avea loc pe ziua de 8 Aprilie 1929. Comand. Cercului de Recrutare Bihor Lt. Colonel Munteanu
Șeful Bir. I Recrutare Org. Maior Iliescu

Primăria Municipiului Oradea

No. 5162/1929.

Publicațiune

Primăria Municipiului Oradea aduce la cunoștința generală că în ziua de 15 Martie 1929 se va ține licitație publică conform Art. 72-83 din legea Contabilității Publice referitor la inchirierea localului din edificiul „Bazar” Bul. Regele Ferdinand No. 2. inchiriat mai înainte lui Augustin Simoc.

Localul va fi dat în chirie ori în întregime ori parțiat în mai multe localuri de prăvălie.

Licitatiia se va ține în edificiul Primăriei în camera No. 1 Etaj I și ofertele închise și sigilate pot fi înaintate la Comisia de licitare între orele 10-12 a. m. în ziua de licitație.

Cheltuielile de transformare în caz de parcelarea localului vor fi suportat de către chiriaș.

Durata inchirierii localului este din ziua de licitație până la 31 Octombrie 1933.

Condițiunile de licitare și planul de eventuală transformare a localului se pot vedea zilnic la Serviciul Economic al Primăriei Etaj I. camera No. 29 între orele oficiale.

Oradea, la 21 Febr. 1929.

Primăria Municipiului Oradea.

Convocare

Membrii Adunării Generale a Gimnaziului „fost Vulcan” din Oradea, sunt convocați în adunare generală pe ziua de 10 Martie a. c. la 5 d. m. în sala mare a gimnaziului. La caz, dacă nu s'ar întruni majoritatea membrilor, conform legii comitetelor școlare, ședința se va ține cu orice număr de membri în 17 Martie 1929, la orele 5 d. m.

Obiecte:

1. Aprobarea gestiunilor pe anul 1928 și descărcarea comitetului;
2. Aprobarea bugetului pe 1929.
3. Eventuale propuneri.

Președinția

ce titlu porți, din moment ce primești dela o instituție subvenție să scoți o carte pe care nici după un an n'ai pus-o în lucru. Și cazuri din acestea, dacă procurorii ar avea mâna liberă să controleze, s'ar dovedi la fiecare prefectură și primărie — implicit și ale Bihorului — cum nicăieri pe glob nu se mai întâlnesc. De s'ar face o statistică riguroasă, s'ar constata că ziaristiții profesioniști laolaltă cu poeții, autorii dramatici, publiciștii veritabili, pictorii, cântăreții, actorii, cu un cuvânt toți artiștii consacrați, în bloc, nu primesc nici jumătate din sumele înscrise în bugete pentru scopuri artistice — culturale, abonamente, publicații cărți, reviste etc, și sumele cele fabuloase sunt împărțite clientelei politice, excrocilor s. a. m. d. Avem și noi la Oradea un domn avocat — al cărui nume îl trecem cu vederea deocamdată — care a primit încă de acum un an o sumă frumusească dela primărie, dar nici până astăzi, n'a scos cartea, pe care, bănuim: că, nici n'a scris-o încă... Și totuși, ne întrebăm: de ce nu pot rezista foile românești, pentru

ce n'avem și noi un cotidian, de ce ne sufocăm de atâtea streinism? Dacă într-o bună zi, fiecare ins, își va da seama de obligațiile ce le are în cercul său de activitate, neabărând, nemisticând și va acționa cinstit, potrivit menirii ce are în calitate sa, atunci, nici demagogia și nici alt sistem de propagandă nu va mai face ravagiile pe cari le înregistrăm astăzi. **Martii.** — Două cotidiane din Capitală și-au reamintit zilele trecute de neuitat poet St. O. Iosif. Evocarea evenimentelor din viața marelui poet ne-a trezit în minte un eveniment de ordin . . . pecuniar, din viațului St. O. Iosif pe care îl redăm cititorilor noștri pentru a întări încăodată axioma: în deobște artiștii nu sunt sprijiniți și apreciați în viață, ci numai în posteritate li se cinstesc meritele. St. O. Iosif, prin anul 1910, aflându-se în pană de creștări . . . s'a adresat „Băncii Drăganul” din Beiuș în al cărei consiliul de administrație erau: martirul național dr. I. Ciordaș; dr. Alex. Ghera, prelat episcopesc; dr. G. Mureșeanu, medic; dr. Aug. Ceavici, avocat; cu o schimbare

pentru o sută de coroane — girată de d-l Octavian Tăslouan și Octavian Goga — dar a fost refuzat. St. O. Iosif nu s'a dat bătut la refuzul Băncii „Drăganul” și a mers la Vascău cu aceeaș cambie la Banca „Șoimul”, o filială a „Bihorenei”, în al cărei consiliul de administrație erau; părintele Vasile Sala din Vascău; d-l Gavra Moise, din Vărzari; d-l Carciș Vasile, proprietar în jurul Holodului; protopopul Desianu; preotul Bogdan Gheorghe din Criștior și alții, al căror nume ne scapă, cari și aceștea au refuzat al împrumuta pe St. O. Iosif cu o sută de coroane găsindu-i însolvabili pe toți trei la olaltă: pe solicitant cât și pe giranți săi. Cum se schimbă vremurile? St. O. Iosif, e drep, a murit tot sărac dar cine ar mai îndrăzni astăzi să nu onoreze o cambie garantată de cei doi giranți de odinioară ai lui St. O. Iosif. **Miercuri.** — Timpul a început sa fie așa de variabil, exact cum se schimbă și omenirea „după mod și împrejurări”. Azi dimineață a fost timp frumos cu soare și adieri de primăvară, după

amiază, a început să plouă ca în toamnele cernite iar, pe seară, a început să cearnă cu mazărice și viscolul a început să șuere lugubru. **Joi** — Mercurul a scăzut iarăș sub zero. Și cum gerul promite să se înteească întruna, nu e de mirat să înregistrăm deseară alte degerături de urechi la oameni, și mâine dimineață să găsim iarăș înghețați pe câmp: iepuri, vulpi și chiar lupi. La orele două cloptele dela Catedrala ortodoxă au început să sune tăgător anunțând încetarea din viață, după o lungă suferință a protopopului Horvat. S'a stins un om de luptă dărgă, un român îmflăcărât, care ca toți oamenii, avea și mici răutăți, dar, a avut și distinse calități cari l-au ridicat printre fruntașii unei epoci scurse, de mare importanță în istoria neamului nostru. **Vineri.** — Este foarte adevărat că și ștejarul cât este el de falnic cade sdrobot de fulger, însă năbdăioasa apendicită care ni l-a smuls pe director dintre noi, măcar pentru o săptămână, ne-a pus într-o delicată situațiune. Lipsiți fiind dintrodă, fulgerător de axul

Primăria Municipiului Oradea

No. 4044/1929.

Publicațiune

Primăria Municipiului Oradea, aduce la cunoștința generală că în ziua de 15 Martie 1929 orele 10-12 a. m. se va ține licitație publică conform Art. 72-83 din legea Contabilității Publice referitor la inchirierea localului din edificiul „Bazar” Bul. Regele Ferdinand No. 2. inchiriat mai înainte lui Augustin Simoc. Localul va fi dat în chirie ori în întregime ori parțiat în mai multe localuri de prăvălie. Licitatiia se va ține în edificiul Primăriei în camera No. 1 Etaj I și ofertele închise și sigilate pot fi înaintate la Comisia de licitare între orele 10-12 a. m. în ziua de licitație. Cheltuielile de transformare în caz de parcelarea localului vor fi suportat de către chiriaș. Durata inchirierii localului este din ziua de licitație până la 31 Octombrie 1933. Condițiunile de licitare și planul de eventuală transformare a localului se pot vedea zilnic la Serviciul Economic al Primăriei Etaj I. camera No. 29 între orele oficiale. Oradea, la 21 Febr. 1929. Primăria Municipiului Oradea.

Convocare
Membrii Adunării Generale a Gimnaziului „fost Vulcan” din Oradea, sunt convocați în adunare generală pe ziua de 10 Martie a. c. la 5 d. m. în sala mare a gimnaziului. La caz, dacă nu s'ar întruni majoritatea membrilor, conform legii comitetelor școlare, ședința se va ține cu orice număr de membri în 17 Martie 1929, la orele 5 d. m. Obiecte:
1. Aprobarea gestiunilor pe anul 1928 și descărcarea comitetului;
2. Aprobarea bugetului pe 1929.
3. Eventuale propuneri.
Președinția

Din informații primite în urma anunțării vânzării a c. pământ din oraș dela Seleuș, țării Dreher-Hagi conținând în total 1 sir de terenuri în suprafață de 1 hectare și 1000 metri pătrați, care au fost achiziționate de către Dreher-Hagi în anul 1928, și care sunt în posesia Dreher-Hagi, se anunță vânzarea acestor terenuri în condițiile următoare: vânzarea se va face în două loturi, unul de 1 hectare și 1000 metri pătrați și altul de 1000 metri pătrați, și se va face în ziua de 10 Martie 1929, la ora 10-12 a. m. în sala de licitație a Primăriei Municipiului Oradea, în camera No. 1 Etaj I. Ofertele se vor depune în ziua de licitație, înainte de începerea licitației, în scris și sigilate, și vor fi deschise în ziua de licitație, la ora 10-12 a. m. în sala de licitație. Licitația se va ține în publică și vor fi admise oferte de orice natură, inclusiv oferte de schimb. Câștigătorul va plăti prețul câștigat în ziua de licitație, în contul Primăriei Municipiului Oradea. Pentru mai multe detalii se poate consulta planul de vânzare și condițiunile de vânzare, care sunt afișate în sediul Primăriei Municipiului Oradea. Oradea, la 21 Febr. 1929. Primăria Municipiului Oradea.

Cetiți și în
„EC”